

твоятъ на него часове, които на драго сърце бихте употребили на игра. А защо постъпвате тъй? Вий ще ми отговорите че предпочитате отъ играта задоволеніето на вашитѣ родители и на вашитѣ учители, което имъ причинявате чрезъ вашія трудъ, и че тѣхното незадоволеніе ви докарва по-голяма неприятность отъ колкото лишаваньето отъ играта. Вий ще кажете че мисль-та да станете единъ день чрезъ стараніето си личенъ человекъ ви е по-пріятна отъ наслаждението което докарва лѣнность-та.

4.— Тѣй също и человекитѣ, като дѣцата, са предаватъ на трудъ, защото удовлетвореніето, което имъ докарва ползата отъ него, надминува мъката която трудътъ налага на тѣлото и на духа имъ. Тѣ работитѣ, както и дѣцата, защото мъкитѣ отъ работата сѣ много по малки отъ онѣзи, които сѣ слѣдствие на лѣнность-та.

5.— Този който не работи днесъ може безъ съмнѣніе да отиде да са расходи; ако ли е той сиромахъ, тогасъ той утрѣ не ще има какво да ѣде. А удовольствието че утрѣ ще можемъ да сме сыты е безпрекословно по-големо отъ туй което бы ни докарала днешната расходка. Днешната работа е очевидно много по-лека отъ мъкитѣ на утрѣшнія гладъ.

Наистина, богатый-тъ може да са расхожда по-често отъ сиромаха безъ да е изложенъ на бѣдствіята на глада; но безъ работата богатството скоро са изгубва. Богатыйтъ работи слѣдователно защото работата е за него по-малко мъчителна отъ загубата на богатството му.